

ÎMPĂRATUL RESPINS

Săptămâna aceasta a fost foarte apăsătoare pentru mine – poate nu este potrivit să spun aceasta, – dar a fost nevoie să merg să fac un examen fizic. Acesta este motivul pentru care am fost la spital. M-am dus acolo ca să nu fiu nevoit să fac un du-te vino peste râu. Voi știți cum este, pentru că mi s-a făcut o gastroscopie. La câteva minute după ce bei soluția aceea te pun la raze „X”.

Cei care mergem în misiune în străinătate trebuie să facem aceste analize la fiecare șase luni. Cred că fratele Roberts și ceilalți le fac la șase luni, dar eu nu am mai făcut așa ceva de patru ani.

Tot necazul cu analiza aceasta este că nu-mi place uleiul de ricin. Medicii spun că nu este nimic altceva ce mi-ar putea da, dar eu sunt foarte bolnav când îmi dau acel lucru.

Voi știți aceasta pentru că în povestea vieții mele v-am spus cât de rău îmi era după ce luam acel ulei de ricin. Din cauza aceasta l-am întrebat pe doctorul meu, care mi-e și un prieten scump:

„Nu este nimic altceva să-mi dai?”

„Nu cred, frate Branham,” a răspuns el.

Oh, și când a intrat doamna aceea... Poate că exagerez, dar părea a fi un sfert de litru de soluție. Nu am văzut niciodată așa de multă, dar m-am ținut de nas și i-am dat drumul pe gât, dar apoi am dat-o afară.

Vreau să Îi mulțumesc Domnului pentru că analizele au ieșit bine. Le-am trecut pe toate 100%, așa că pot pleca oriunde în lume.

Cu ocazia aceasta am discutat cu trei din cei mai buni specialiști din Louisville, și i-am întrebat:

„Sunt cu cel puțin 10% în incapacitate?”

„O, nu! Dimpotrivă, ești perfect sănătos din toate punctele de vedere”, au răspuns ei. Îi sunt foarte recunoscător lui Dumnezeu pentru aceasta, deoarece de la cine altcineva poate veni sănătatea dacă nu de la Tatăl nostru ceresc?

Prietenul meu, doctorul, mi-a spus:

„Înăuntrul tău totul este tânăr, iar celulele din sânge nici măcar nu au început să îmbătrânească sau ceva de felul acesta. Aceasta înseamnă că ești într-o formă foarte bună, frate Branham.”

„Mă bucur mult să aud aceasta”, am răspuns eu.

Cât am stat acolo, am avut ocazia să mărturisesc la fiecare doctor și la fiecare soră despre Împărăția lui Dumnezeu și pot să vă spun că sunt bucuros pentru că am văzut că mai există și oameni adevărați în lume, oameni care, după ce, timp de cinci zile mi-au făcut tot felul de analize care probabil ar fi costat două sau trei sute de dolari, mi-au spus:

„Aceasta este contribuția noastră la lucrarea Domnului, pe care o faci.” După care au adăugat: „Păi, ne simțim jenați când vedem că ne tot întrebi cât te costă. Plata este să te rogi pentru noi.”

Discutând cu ei, mi-au zis:

„În interior am găsit ceva „emoțional” și nu am putut înțelege despre ce este vorba.”

„Bine, dar nu este ceva rău, așa-i?”

„Pe dinafară nu ești emoționat sau deranjat, dar în interior este o emoție pe care nu o putem înțelege...”

„Dacă veți avea puțină răbdare am să vă spun eu despre ce este vorba”, am zis eu și am început să le vorbesc despre vedenii. Acesta este un subiect străin pentru ei, ceva despre care nu știu nimic, dar eu le-am vorbit despre Biblie și despre vedenia pe care mi-o dăduse Domnul cu câteva zile în urmă, iar ei m-au ascultat plângând ca niște prunci.

În final le-am zis: „Sper să nu mă considerați un fanatic religios sau ceva de felul acesta.”

„În niciun caz”, a răspuns unul dintre ei. „Eu cred din toată inima ce spui, frate Branham”, după care a adăugat: „Cred că aceste lucruri nu se învață la școală, ci vin de la Dumnezeu cel Atotputernic.”

Acești bărbați sunt trei dintre cei mai vestiți medici din Louisville, iar eu sunt fericit pentru că Domnul m-a învrednicit să însămânțez Sămânța Lui acolo.

Cât am stat acolo, am vorbit cu fiecare soră medicală, iar într-o dimineață când am ieșit din camera cu raze „X”, am văzut o femeie sărmană, foarte bolnavă. Când am văzut-o, m-am gândit că s-ar putea să moară și m-am tot plimbat înapoi și încolo

până când am ajuns lângă ea și am întrebat-o:

„Soră, pot să te întreb ceva?”

„Da, domnule.”

„Ești creștină?”

„Aparțin de biserica cutare...”

„Aș vrea să mă înțelegi bine. Eu aș vrea să știu dacă ești creștină cu adevărat; aș vrea să știu dacă Îl iubești pe El și dacă ai siguranța că în cazul că vei trece din viața aceasta, în cealaltă, ești salvată cu adevărat?”

„Da, domnule, aș fi”, a răspuns ea.

„Dumnezeu să binecuvânteze inima ta. Înseamnă că nu contează din ce parte bate vântul. Câtă vreme mergi în felul acesta, ești în ordine.”

Aceasta arată că dacă privim în jur, vedem că există o mulțime de oameni buni rămași încă în lume.

Astăzi am venit aici cu o viziune, pe care vreau să v-o spun mai târziu pentru că, mai întâi de toate, mi-ar plăcea să vorbesc ceva din Cuvânt, deoarece cred că Cuvântul este mai important decât orice altceva.

Mă bucur să-l văd stând aici pe Charlie Cox, fratele și prietenul meu. Văd și mulți

frați din Georgia și din diferite alte părți ale țării. Cred că este printre noi și vechiul meu prieten Bill și mulți alții... și fratele din Georgia, care mi-a dat un costum. Acela este unul din cele mai bune costume pe care le-am purtat vreodată. Îmi vine foarte bine. Voi însemnați foarte mult pentru mine.

Când vă voi povesti ce mi s-a întâmplat în aceste câteva zile, din urmă, veți înțelege de ce cred că înseamnă atât de mult pentru mine.

Dacă va fi cu voia Domnului, vreau să presez mai mult ca oricând înainte bătălia în viața mea deoarece, vedeți voi, noi nu știm dar așa putea muri chiar astăzi.

Electrocardiograma și toate celelalte șaisprezece analize, pe care le-am făcut, arată că sunt la fel de sănătos ca oricare altă ființă umană normală, lucru pentru care Îi sunt mulțumitor și recunoscător Domnului, deoarece cred că El mă ține încă în slujba Lui, ceea ce mă face foarte fericit.

Totul este în ordine cu tine, frate Neville? („Da, domnule”). Fratele nostru scump este un om sfânt și fără egoism, iar cei care ați fost aici duminica trecută, ați auzit mesajul minunat pe care l-a adus el: „Ulciorul cu ulei”. Cred că este unul din cele mai remarcabile mesaje aduse de fratele Neville, prin Duhul Sfânt, la această turmă mică de oi pe care le-a adunat Dumnezeu împreună.

Dacă va fi cu voia Domnului și dacă fratele Neville și biserica sunt de acord, așa vrea să vorbesc și deseară ca să începem un studiu nou, care să țină duminică seara, miercuri seara și duminica viitoare.

Vreau să vă mai spun că n-ar fi trebuit să stau internat, dar ei au fost atât de buni cu mine că mi-au dat camera cam la o treime din preț. Astfel, mi-am luat Bibliile și celelalte cărți și m-am urcat în pat, folosind timpul cu folos, dar când mi-au dat acel ulei de ricin am fost cu adevărat bolnav. Totuși după primele trei sau patru zile am avut un timp minunat, în care am studiat cartea Efesenilor, unde se

vorbește despre așezarea în drept a Bisericii. Mă gândesc că este un subiect minunat.

Acum, dacă aveți o biserică la care mergeți, mergeți drept înainte și stați la postul vostru de datorie, dar dacă nu aveți nicio biserică mi-ar plăcea să veniți din nou aici, deseară, miercuri seara și duminică seara. Deseară aș vrea să iau capitolul 1 din Efeseni; miercuri seara, capitolul 2, iar duminica viitoare, capitolul 3, ca să așezăm Biserica în ordine. Voi știți ce vreau să spun prin aceasta: este vorba de așezarea ei în drepturi, și cred că Biserica este zidită asemenea unei clădiri.

Eu le vorbesc celor din Tabernacolul Branham. Eu vă cunosc pe câțiva dintre voi și cred că aveți adunări. Frații noștri de sus de la Sersburg, și alții au adunări de trezire. Să participați la ele, pentru că acești frați tineri sunt slujitorii lui Hristos, care au ieșit afară și stau în spărtură. Când propria lor biserică a negat Adevărul, ei au părăsit-o imediat, au ieșit afară, iar Dumnezeu i-a chemat în slujbă. Da, domnilor, eu îl admir mult pe unul din acești bărbați... nu-mi pot aminti numele lui, dar el este un bărbat tânăr, fin și frumos, care are o soție drăguță și copii.

Și fratele Junie Jackson, care este un alt trofeu minunat al harului măreț al lui Dumnezeu, a ținut câteva adunări aici jos.

Când auziți că ei au treziri în bisericile voastre, să mergeți să-i ascultați pentru că voi nu știți dar, s-ar putea să fiți inspirați să duceți cu voi un păcătos care va fi condus la Hristos și astfel, veți avea o mare răsplată pe partea cealaltă. Aceasta este doar învățarea și punerea în ordine a bisericii, aici în Tabernacol, ca să mergem înainte.

Nu mi-am adus ceasul, așa că aș vrea ca cineva să mă urmărească. Doc mi-a făcut semn că are el. Deci, fratele meu...

(Doc spune: „Nu te voi taxa mult pentru el”, și-i dă ceasul fratelui Branham). Nu

mă vei taxa prea mult? În ordine...

Dacă sunt străini printre noi, vrem să le spunem din toată inima un „bun venit”. Sunteți bine veniți în această adunare micuță. Nu avem o clădire prea mare, dar avem în plan să construim una pentru că aceasta este aproape ruinată.

De îndată ce Domnul ne va permite, vom zidi o biserică mai mare și mai confortabilă. Știu că mulți dintre voi faceți eforturi mari pentru aceasta, ceea ce apreciem foarte mult.

Acum aș vrea să deschideți împreună cu mine la **1Samuel 8**, de unde vom citi versetele **19-20**.

Aș vrea să citim versetele, apoi ne vom ruga.

Pentru că mi-am amintit, aș vrea să vă spun că din data de șaisprezece vom începe adunările la Chataqua. Așteptăm un timp măreț și la adunările de la Middletown, Ohio. Cei care aveți concedii, puteți veni cu noi. Chiar lângă râu este o tabără mare, iar predicatorii vorbesc tot timpul, dimineața, ziua și noaptea. Este o zonă foarte întinsă, un teren de tabără cu mult mai mare decât cel de la Silver Hills. Acolo putem primi între opt și zece mii de oameni, așa că vom avea un timp minunat în Ohio.

Ieri dimineață am fost să mă rog pentru bătrânul frate Kidd. Vă mai amintiți ce v-am spus cu trei săptămâni în urmă? Doctorul i-a mai dat douăzeci și patru de ore de viață, dar el este sănătos și în putere. Voi știți că medicii i-au spus că va muri pentru că avea cancer la prostată, iar eu am plecat de aici cu trei sau patru ore înainte de a se face ziuă, ca să ajung la el.

Scumpa lui soție, bătrână acum, spăla pentru cincizeci de cenți pe zi ca să-și țină

bărbatul pe câmpul misiunii, ca predicator, iar el a ținut o trezire de două săptămâni, după care a primit o ofertă de optzeci de cenți. Când m-am dus să mă rog pentru el, stăteau afară, iar el avea un fular înfășurat în jurul gâtului. Alături de ei stătea un convertit de-al lor, în vârstă de nouăzeci și doi de ani, tot atât de lucid și de luminat, plin de Duhul până în măduva oaselor. Când i-am văzut, le-am zis: „De ce stați afară, voi, niște oameni bătrâni?”

„Pentru că așteptăm să ne vină barca.”

Așa este. Lucrarea lor și-a atins scopul, iar acum sunt gata să meargă la răsplata lor.

În dimineața aceea, când zăcea pe moarte, i-am zis fratelui Kidd: „Tu vei fi la adunarea din Chatauqua”, iar ieri m-a chemat și mi-a zis: „Voi fi acolo, frate Branham.”

De când a început noua mea slujbă, vin înăuntru o mulțime de oameni. Printre noi este un frate vechi, venit de la bapțiști, iar fiica lui, o adolescentă, s-a îndepărtat puțin din diferite motive, dar eu i-am spus: „Îți dau fiica pentru Domnul Isus!”, iar când a mers acasă, a doua zi dimineața, ea era salvată, și în dimineața aceasta este aici și vrea să fie botezată.

Unui alt prieten de-al meu, domnul Sothmann din Canada, i-am spus despre soacra lui, care era pe moarte:

„Când vei ajunge acasă o vei găsi bine, pentru că se reface”, și totul a fost întocmai. Lucrarea abia a început să se miște, dar, oh, noi așteptăm ca ea să se reverse din belșug peste noi toți. Noi suntem în zilele Vulturului, în ultimele zile, dar într-o oră slăvită.

Ați deschis Bibliile la **1 Samuel 8**?

„Poporul nu a vrut să asculte glasul lui Samuel.” „Nu!” au zis ei: „ci să fie un împărat peste noi”,

ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cârmui în războaiele noastre.”

Samuel, după ce a auzit toate cuvintele poporului, le-a spus în auzul Domnului.

Și Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă-le glasul, și pune un împărat peste ei.” Și Samuel a zis băraților lui Israel: „Duceți-vă fiecare în cetatea lui.”

Din textul citit mi-ar plăcea să aleg pentru dimineața aceasta titlul: **„Regele respins!”**

Ca în toate timpurile, oamenii au refuzat călăuzirea lui Dumnezeu. De fapt, oamenii nu au vrut niciodată călăuzirea Lui, ci întotdeauna vor propria lor conducere. Când mergeți acasă ar fi bine să citiți tot capitolul.

Ceea ce am citit, s-a întâmplat în zilele lui Samuel, omul sau profetul lui Dumnezeu. El a fost un bărbat bun, drept, onorabil și cu renume; a fost corect și cinstit cu poporul, nu i-a înșelat niciodată și nu le-a spus decât ceea ce era cu adevărat „Așa vorbește Domnul!”

Dar oamenii au ajuns într-un punct în care au vrut să schimbe lucrurile. Ei au privit la filistenii, la amaleciții, la amoriții, hetii și la toate celelalte națiuni și au văzut că ei aveau regi care-i conduceau în toate luptele lor, care-i guvernau și-i stăpâneau.

Astfel, Israel a dorit să urmeze exemplul lor și să aibă un rege ca și ceilalți.

Dar niciodată, în nici o epocă, Dumnezeu nu a vrut ca poporul Său să se comporte ca oamenii din lume, nici să fie condus sau stăpânit ca popoarele lumii. Poporul lui Dumnezeu a fost întotdeauna un popor deosebit, un popor diferit, chemat afară, separat de lume, total diferit în căile lui, în felul lui de trăire și de purtare, decât popoarele lumii. Felul lui de a privi lucrurile și dorințele lui au fost întotdeauna total opuse dorințelor pe care le au oamenii din lume.

Dar iată că Israel a venit la Samuel și i-a zis: *„Tu ești bătrân și copiii tăi nu calcă pe urmele tale...”* (v. 5). Vorbeau așa pentru că fiii lui Samuel nu erau cinstiți și corecți, ca tatăl lor, ci *„se dădeau la lăcomie, luau mită și călcau dreptatea.”* (v. 3). Astfel, poporul i-a spus lui Samuel: *„Fiii tăi nu sunt ca tine, de aceea vrem să mergi afară, să ne găsești un împărat pe care să-l ungi și să-l pui peste noi, ca să fim ca celelalte popoare ale lumii.”*

Când a auzit cererea poporului, Samuel a încercat să le explice că dorința lor nu este corectă, de aceea le-a zis: *„Dacă faceți aceasta, trebuie să știți că el va lua fiii voștri, îi va pune la carele lui și între călăreții lui, ca să alerge înaintea carului lui. Îi va folosi la aratul pământului lui, la seceratul holdelor lui, la facerea armelor lui de război și a uneltelor carelor lui.*

Va lua fetele voastre să-i facă miresme, de mâncare și pâine. Pe lângă toate acestea, el va lua anumite taxe de la voi, din grâul și din venitul vostru. El va taxa totul și veți avea anumite datorii la guvern și așa mai departe care trebuie să fie plătite. Eu cred că faceți o greșală totală.”

Totuși poporul a răspuns: *„Nu, ci vrem să fie un împărat peste noi, ca să fim și noi ca toate neamurile...”* (v. 19-20). Sunt bărbați și femei care doresc să fie la fel ca ceilalți.

Vă pot spune însă că pe pământ a existat un singur Bărbat care a fost Exemplul nostru, iar Acela a fost Cel ce a murit pentru noi toți: Domnul și Salvatorul nostru Isus Hristos. El a fost Exemplul nostru desăvârșit; a fost Exemplul a ceea ce ar trebui să fim întotdeauna în lucrarea Tatălui, făcând doar ceea ce este corect.

Dar oricât a căutat Samuel să-i convingă că cererea lor este greșită, ei au mers la el zi și noapte și i-au zis: „Vrem un împărat. Vrem un bărbat care să meargă în fruntea noastră și despre care să spunem: „Acesta este conducătorul nostru!” Însă aceasta nu a fost niciodată voia lui Dumnezeu. Nu, și nici nu va fi vreodată pentru că El nu vrea ca oamenii să stăpânească unii peste alții, ci Dumnezeu este Cel ce stăpânește peste oameni; El este Stăpânul și Împăratul nostru. Astăzi se vede același mare pericol pentru că oamenii par să aibă aceeași părere. Se pare că ei nu pot înțelege că Dumnezeu este Cel care stăpânește omul, în loc ca omul să conducă omul.

Astfel, Israel l-a ales pe Saul, fiul lui Chiș, care era un om vestit și onorabil. Poporul îl plăcea pentru că era un bărbat puternic, înalt și chipeș, și avea o înfățișare nobilă, arătând ca un împărat. Biblia spune că „*îi întrecea pe toți în înălțime de la umăr în sus.*” El era un om strălucit și extraordinar.

Acesta este tipul de om pe care-l aleg oamenii și astăzi. Se pare că ei nu sunt de acord cu felul în care Și-a așezat Dumnezeu Biserica, pentru că El a hotărât ca ea să fie condusă și controlată de Duhul Sfânt. Ei vor ca un bărbat mai deosebit, o denominațiune, un grup anume, să conducă Biserica, pentru că nu sunt în stare să se încredințeze complet în mâna lui Dumnezeu, să fie duhovnicești și conduși de Duhul Sfânt. Ei vor pe cineva care să facă o religie după placul lor, cum le place lor. Astfel, Saul părea să fie bărbatul potrivit pentru că era un om foarte intelectual.

La fel este și astăzi; și nouă ne place să alegem astfel de oameni care să conducă și să controleze bisericile noastre, să controleze Biserica lui Dumnezeu. Nu am nimic împotriva lor, ci vreau să scot în evidență faptul că aceasta nu a fost, nu este și nu va fi niciodată voia lui Dumnezeu, pentru că El este Cel care trebuie să își stăpânească poporul singur și să guverneze peste fiecare individ.

Acest fiu al lui Chiș plăcea poporului pentru că era foarte chipeș și mai înalt decât ceilalți și, desigur, îi stătea foarte bine coroana pe cap; da, arăta ca un adevărat împărat. Toți se gândeau că atunci când îl vor vedea regii celorlalte națiuni, vor spune: „Uite ce bărbat!” Și vor arăta ei înșiși spre împăratul lor și vor spune: „Uitați-vă ce rege avem noi! Uitați-vă ce bărbat puternic domnește peste noi!”

Este trist s-o spunem, dar la fel este cu biserica de astăzi, pentru că oamenilor le place să spună: „Păstorul nostru are școală, este un om mare. Este licențiat la Hartford sau la o altă școală teologică. Are patru licențe obținute în locul Cutare, Cutare și Cutare și este un bărbat bun, sociabil și apreciat de oameni.” Toate acestea pot fi în ordine și își au locul lor, dar voia lui Dumnezeu pentru Biserica Sa este ca ea să fie condusă de Duhul Sfânt, de Duhul Lui. Totuși, oamenilor le place să spună: „Noi aparținem de această denominațiune mare, care a început în zilele creștinismului timpuriu. Pe atunci eram doar o minoritate, dar acum suntem atât de mulți încât ne numărăm printre cele mai mari culte care există. Avem cele mai bune școli și cei mai pregătiți predicatori; avem oamenii cei mai bine îmbrăcați și cei mai renumiți oameni din oraș participă la adunările noastre. Noi facem o mulțime de fapte caritabile, de ajutorare și multe alte lucruri de felul acesta.” Dumnezeu să mă ferească să spun ceva împotriva acestor lucruri, dar voia Lui nu este ca omul să stăpânească peste om, și aceasta pentru că în ziua de Rusalii L-a trimis pe Duhul Sfânt să-i conducă și să domnească peste viețile oamenilor.

Aceasta arată clar că Dumnezeu nu a avut niciodată în plan ca omul să stăpânească peste om.

Cu toate acestea, oamenilor le place când pot spune că aparțin de o organizație atât de mare. Astfel, dacă-i întrebi: „Ești creștin?”, îți răspund: „Aparțin de biserica Cutare.”

„Ești creștin?”

„Aparțin de biserica Cutare.”

Când am fost la spital, am pus această întrebare la mai mulți oameni, și toți au răspuns la fel. Apoi s-a apropiat de patul meu o femeie micuță, care era noua soră de pe etaj. Când a intrat în salon, citeam din Biblie, iar ea mi-a zis:

„Ce mai faci? Cred că ești reverendul Branham și ai venit pentru un control medical, este adevărat?”

„Da, eu sunt.”

„Pot să te frecționez cu puțin spirt pe spate, ca să te simți mai bine?”

„Da, poți s-o faci.”

În timp ce mă frecționa, m-a întrebat:

„La care biserică aparții?”

„O, eu aparțin la cea mai veche biserică ce există.”

„Și care este aceea?”

„Este biserica întemeiată înainte ca lumea să fi cunoscut vreo organizație.”

„Oh, cum ați spus? Cred că nu cunosc acea biserică... Eu aparțin de biserica Cutare, este cumva acea biserică?”

„Nu, doamnă. Organizația de care aparții tu, a apărut cu vreo două sute de ani în urmă, dar Biserica de care vorbesc eu își are începutul când stelele dimineții cântau de bucurie, pentru că au văzut Salvatorul care avea să vină să răscumpere omenirea pierdută.”

Când a auzit aceasta, s-a oprit puțin din masaj. Femeia era din Corydon și așa cum stăteam culcat ca să mă frecționeze, am început să discutăm.

„Domnule”, a spus ea, „eu am crezut întotdeauna că dacă Dumnezeu a fost cândva Dumnezeu, trebuie să fie și astăzi Același ca în zilele din vechime. Deși biserica mea neagă categoric acest lucru, eu cred că El este Același.”

„Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.”

„Mă gândesc”, a continuat ea, „că dacă El a fost Vindecător cândva, ar trebui să fie și astăzi același Vindecător, nu-i așa?”

„Cu siguranță că este așa, sora mea.”

Vedeți? Dar omul vrea să stăpânească peste om. Mai mult, chiar oamenii vor ca omul să stăpânească peste ei, în loc să Îl accepte pe Dumnezeu ca Stăpânul lor.

Astfel, acest Saul, fiul lui Chiș, a fost doar răspunsul la ceea ce a vrut poporul: un bărbat înalt și chipeș, care putea să-i conducă în luptele cu vrăjmașii lor, și așa mai departe. Dar nu acesta era felul de lucrare al lui Dumnezeu, ci El voia ca bătrânul și credinciosul proroc Samuel, să le transmită Cuvintele Lui și să-i călăuzească mai departe.

Astăzi, în această mare epocă a bisericii, în care trăim, mă gândesc și cred cu

toată convingerea că noi am mers invers față de ceea ce ne-a poruncit Dumnezeu să facem, deoarece El ne-a spus în Marcu 16.15-18:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit, dar cine nu va crede, va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

Vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.”

Nu există nici un om, nici un fiu al lui Chiș, care să poată produce în biserică aceste roade, afară de Duhul Sfânt. Dar ce am făcut noi? Am construit școli și seminare și ne-am făcut organizații ca să ne putem satisface dorința de a arăta ca restul lumii.

Conducătorul acestei națiuni a fost Duhul Sfânt. Cu ani în urmă, când a fost scrisă Declarația de Independență, s-a pus un scaun în plus, dar nu era ocupat de nici un om. În inima mea nu este nici o urmă de îndoială, ci cred că atunci când a fost întemeiată această națiune, având la bază principiul libertății credinței, principiul drepturilor egale pentru toți oamenii și când Îndrumătorul de bază era Cuvântul lui Dumnezeu, acel scaun liber a fost ocupat de Fiul lui Dumnezeu care a stat la masă. Dar apoi am corupt totul. Printr-o politică murdară, am votat oameni nedemni, care au cumpărat încrederea națiunii prin promisiuni mincinoase. Astfel, națiunea, politica și democrația noastră a devenit foarte coruptă, fiind amestecată cu comunism și cu tot felul de „ismuri.”

Înainte, când națiunile lumii se adunau pentru discuții, înainte de toate se făcea o rugăciune, dar acum nu mai există așa ceva. Cum credem că putem rezolva

neînțelegerile fără rugăciune? Cum credem că vom putea face ceva fără călăuzirea Duhului Sfânt?

Dați-mi voie să vă spun ceva, cu toată dragostea și respectul pe care îl am pentru națiunea noastră, pentru democrație și pentru drapelul ei: noi L-am respins pe Conducătorul nostru, pe Duhul Sfânt, iar prin politica coruptă pe care o avem, am pus în frunte oameni cu mintea pervertită. Oh, și dacă nu vegheați, ei vor face chiar acum cea mai mare greșală posibilă, o greșală fatală, și aceasta pentru că oamenii doresc să fie conduși de om.

Statelor Unite, ceea ce ne trebuie ca președinte sus, pe Capitoliu; ceea ce ne trebuie în Congres; ceea ce ne trebuie în sălile de justiție, sunt oameni care și-au consacrat viețile lui Dumnezeu, care sunt umpluți cu Duhul Sfânt și sunt călăuziți și îndrumați de El. Dar în loc să căutăm așa ceva, alergăm după oameni intelectuali, care „*au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu*”, iar în cercurile noastre politice am ridicat oameni atei și chiar mai răi decât atât. Și nu numai în politică este așa, ci și în biserică.

Astfel, bisericile noastre au devenit corupte din cauză că păstorii pe care i-am ales să ne conducă, sunt oameni cu seminare, uriași intelectuali, bărbați foarte străluciți la minte și bine văzuți în societate, ceea ce este foarte bine; sunt bărbați amabili și importanți în cercurile înalte, care se poartă cu grijă ca să nu supere pe nimeni. Să mă ferească Dumnezeu să spun vreodată ceva rău la adresa lor, însă nu aceasta a hotărât El pentru noi, ci voia Sa este ca Biserica Lui să fie condusă de Duhul Sfânt: Hristos în inimile oamenilor.

Mulți dintre acești intelectuali, care stau la amvoanele noastre, neagă existența reală a Duhului Sfânt; neagă existența vindecării divine și puterea Duhului.

Ieri am citit câteva articole tăiate dintr-un ziar, referitoare la Jack Coe, la regretatul Jack Coe, unul din convertiții mei la Domnul Isus, care a fost un bărbat puternic și de valoare în ziua lui. El a avut probleme mari în Florida, pentru că i-a cerut unui

băiat tânăr să-și scoată cârjele și să se plimbe fără ele. El s-a plimbat normal pe platformă, dar când a ajuns la mama lui, a căzut. Totul a fost un joc al Satanei prin care se urmărea discreditarea slujbei fratelui nostru, deoarece mama și tatăl copilului l-au târât pe fratele nostru viteaz în judecată.

Oh, a fost o situație în care fiecare biserică din țară care spune că poartă Numele lui Isus Hristos, ar fi trebuit să cadă pe genunchi, să se roage pentru fratele nostru și să stea de partea lui. Dar în loc să facă aceasta, ziarele au anunțat pe primele pagini că unul din cele mai cunoscute culte ale noastre a dat mâna cu ateii, fiind de acord să-l condamne pe Jack Coe și să-l întemnițeze. Vă puteți închipui ca o biserică ce spune că poartă Numele lui Isus Hristos, să dea mâna cu ateii pentru a-l condamna pe un bărbat evlavios care a încercat din toată inima să stea pentru Biblie? Totuși ei au făcut-o.

Și atunci, în acea situație fără ieșire, s-a ridicat fratele Gordon Lindsay și i-a luat apărarea. Când judecătorul necredincios a spus: „Omul acesta a făcut o fraudă pentru că a luat cârjele băiatului și l-a trimis să se plimbe pe platformă, spunând că este vindecat. El a mințit și a făcut o faptă contrară prescripției date de medic, de aceea este acuzat de înșelătorie.”

Domnul Coe s-a ridicat și a zis: „Domnule judecător, resping această acuzație pentru că Domnul l-a vindecat pe băiat.”

Judecătorul a răspuns: „Întreb pe oricine vrea să răspundă, din sală, dacă această afirmație poate fi adevărată și anume, că Dumnezeu l-a vindecat pe băiat așa încât a putut merge normal de la un capăt la altul al platformei, și apoi a fost din nou bolnav când a ajuns la mama lui. Dacă acest lucru poate fi dovedit cu Biblia, eu spun că domnul Coe are dreptate în afirmația lui.”

Atunci un predicator a ridicat mâna și a spus: „Onorată Instanță, domnule, pot să dovedesc că cele spuse de domnul Coe sunt adevărate?”

„Dovediți!” a răspuns judecătorul.

Astfel predicatorul s-a ridicat în picioare și a spus: „Într-o noapte, o corabie era gata, gata să se scufunde în marea învolburată, speranțele de salvare a celor aflați pe ea fiind spulberate. Deodată însă, pe când se îngâna ziua cu noaptea, Isus, Fiul lui Dumnezeu, a venit la ei umblând pe ape. Când l-a văzut Petru, unul dintre apostoli, a zis: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.” Și Isus i-a răspuns: „Vino!” Atunci Petru a pășit afară din corabie și a început să umble pe ape, la fel de bine ca Isus. Dar când a văzut că vântul era puternic, s-a speriat și a început să se afunde în apă înainte de a ajunge la Isus.

Când a auzit aceste cuvinte, judecătorul a zis: „Cazul acesta este achitat!”

Fraților, noi avem nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt, nu de oameni intelectuali.

Saul, fiul lui Chiș, împăratul lui Israel, și-a ales două mii de bărbați sub conducerea sa, iar lui Ionatan i-a dat o mie de bărbați. Și Biblia spune că Ionatan a coborât în tabăra filistenilor, iar după ce a ucis douăzeci de oameni, Domnul a adus groaza peste vrăjmași așa că au început să fugă în toate părțile. Când s-a întâmplat însă aceasta, Saul a pus să se sune din trâmbiță și a zis: „Priviți ce a făcut Saul!” Vedeți? A început să se îngâmfe.

Tot așa, imediat ce un om ajunge un mare doctor în teologie sau primește un mic adaos la numele lui, devine mai mult sau mai puțin, „un știe tot”, dar omul lui Dumnezeu este smerit și poporul Lui este un popor smerit.

Dacă vedeți pe cineva care spune că a primit Duhul Sfânt, iar apoi se separă și merge în jur încercând să fie ceva ce nu este în realitate, să știți că un astfel de om nu l-a primit niciodată pe Domnul Isus.

Apoi, vedem că vrăjmașul s-a așezat înăuntru. El a înconjurat cetatea în care se afla un număr mic de copii ai lui Dumnezeu, și a spus că-i cruță numai dacă îi lasă să le scoată la toți ochiul drept, aruncând astfel ocară asupra întregului Israel. (1 Samuel 11.1-2). Aceasta este ceea ce încearcă să facă întotdeauna vrăjmașul. Dacă poate, el le scoate ambii ochi la oameni, astfel încât să nu mai poată vedea ce fac.

Da, aceasta încearcă să facă Satan cu fiecare creștin de astăzi: să-i scoată ochii duhovnicești, pentru ca în felul acesta să poată urma doar sensul firesc, intelectual, al lucrurilor, și nu sensul Duhului Sfânt, călăuzirea Lui.

Când solii trimiși de locuitorii cetății Iabes, au ajuns la Saul și au spus ce le-a cerut vrăjmașul, toți au început să plângă, iar Saul a luat o pereche de boi, i-a tăiat în bucăți și a trimis câte o bucată în tot Israelul, zicând: *„Oricine nu va merge după Saul și Samuel, își va vedea boii tăiați bucăți.”* (v. 7). Vedeți cât de viclan a fost Saul, punându-se alături de omul lui Dumnezeu? Cât de necreștinesc a fost gestul lui, pentru că groaza Domnului a venit peste popor din pricina lui Samuel. El i-a făcut pe toți oamenii să-l urmeze, pentru că se temeau de Samuel: *„Oricine nu va merge după Saul și Samuel...”*

De câte ori am auzit și noi spunându-se astăzi: „Noi suntem marea biserică...”, „Noi suntem Biserica lui Hristos!”, „Suntem Biserica lui Dumnezeu!” „Noi suntem așa și așa...”

Aceste cuvinte îi fac pe oameni să se teamă, fiindcă se gândesc că acela este într-adevăr locul în care lucrează Dumnezeu cu adevărat. Ei nu vor călăuzirea Duhului Sfânt, ci urmează mai degrabă un om ca acela, pentru că le place să trăiască cum vor și să creadă ce vor ei să creadă.

Vedeți că Judecătorul nostru este Duhul Sfânt? Dumnezeu nu ne-a dat niciodată un papă, un episcop sau pe altcineva, să fie judecător, ci El Însuși, Persoana lui Dumnezeu în forma Duhului Sfânt, este Călăuză și Judecătorul nostru. De ce este

aceasta? Vă rog să iertați această expresie foarte dură fiindcă o spun din dragoste; dar Duhul Sfânt ne învață că este greșit ca femeile noastre să-și taie părul; El spune că este rău ca ele să poarte pantaloni lungi și pantaloni scurți, să-și vopsească buzele și fața. Duhul Sfânt spune că este greșit, nu eu. Totuși noi vrem oameni care să ne spună că totul este în ordine „Câtă vreme mă urmați pe mine și pe Samuel...”

Lor le place să trăiască șase zile cum vor ei, iar duminică dimineața merg la biserică, unde un intelectual frumos, cu diplomă de facultate, le ține o mică predică presărată cu câteva glume care le gâdilă urechile și-i distrează, ca un film sau ca un program de televiziune. În încheiere spune o rugăciune mică, după care le dă drumul acasă, toți plecând cu siguranța și cu satisfacția că și-au făcut religia.

Dar nu aceea este voia Duhului Sfânt, ci El vrea să trăiți evlavios în fiecare zi din săptămână și în fiecare seară, despărțindu-vă de lucrurile lumii. Dar biserica nu vrea aceasta. Ei vor un om care să interpreteze Biblia după placul lor, pentru că nu vor să audă glasul Duhului Sfânt vorbind prin Biblie.

Mulți dintre ei spun: „Zilele minunilor au trecut!” pentru că aceasta este ceva ce-i gâdilă pe oameni. „Nu există botezul cu Duhul Sfânt.” Vedeți? Ei nu vor să se comporte diferit de restul lumii. Astfel, femeile nu vor să iasă pe stradă cu fețele spălate, în timp ce bărbații refuză și ei să aibă o atitudine demnă, fără țigări și celelalte lucruri pe care le face lumea. Femeile vor să aibă părul tăiat foarte scurt, rochii care să le scoată în evidență formele corpului și toate celelalte lucruri; ele vor bărbați care să le spună: „Totul este în ordine!”

Aseară a venit la mine un bărbat și mi-a spus că pentru că am predicat împotriva acestor lucruri, vreo cinci culte mari s-au supărat și au spus: „Îl vom părăsi pe fratele Branham și nu vom mai avea nici o legătură cu el dacă nu retrage benzile acelea și nu-și cere scuze pentru cele spuse.”

„Eu voi sta cu Cuvântul lui Dumnezeu chiar dacă mi se va lua tot ce am. Orice ar fi,

voi sta cu El”, i-am răspuns.

„Deci nu vrei să retragi benzile cutare și cutare?”

„În viața mea nu am predicat nimic de care să-mi fie rușine, de aceea nu voi retrage nici o bandă. Voi rămâne cu ceea ce spune Duhul Sfânt, fie că trăiesc, fie că voi muri.” Eu nu încerc să vorbesc despre mine însumi, ci doar încerc să vă dau un tablou despre ceea ce se întâmplă ca să vedeți și să înțelegeți. Aceasta se datorează faptului că oamenii vor să fie conduși de oameni.

Israel nu l-a vrut pe Samuel. Biblia spune că înainte de a-l unge pe Saul împărat, profetul a mai vorbit o dată cu ei. Am să ilustrez aceasta folosind limbajul pe care l-ar fi folosit astăzi.

Samuel i-a întrebat: „Cum rămâne cu Dumnezeu, Împăratul vostru?”

„Păi, noi nu Îl vrem pe Dumnezeu!”

„Bine, dar eu sunt reprezentantul Lui. V-am spus vreodată ceva greșit? V-am prorocit vreodată ceva ce nu s-a împlinit întocmai cum am spus? Nu v-am adus întotdeauna numai Cuvântul Domnului?” (Aceași întrebare v-o pun și eu vouă). „Am venit vreodată să cerșesc bani de la voi? Sau am luat vreodată ceva de la voi? V-am adus vreodată altceva decât pe „Așa vorbește Domnul”? Și Dumnezeu a dovedit de fiecare dată că este Adevărul.” După ce le-a spus aceste cuvinte, Samuel a strigat către Domnul, care a trimis o furtună ca să dovedească faptul că el era gura Sa. (1 Samuel 12.18).

Samuel este simbolul desăvârșit al Duhului Sfânt, Gura lui Dumnezeu care vorbește întocmai ceea ce spune Biblia și care crede întocmai ce spune Ea fără să se abată nici un pic. Dar ei au vrut pe cineva care să le vorbească altfel, deși nu au

putut spune nimic împotriva prorociilor lui Samuel.

Astfel, i-au zis: „Samuel, Domnul a dus la împlinire tot ce ne-ai spus în Numele Lui. În privința aceasta nu avem nici o îndoială. Tu nu ai venit niciodată să cerșești bani de la noi, ci te-ai întreținut singur. Nu ne-ai cerut niciodată să facem ceva deosebit pentru tine, ci te-ai încrezut în Dumnezeuul tău, iar El te-a izbăvit din toate lucrurile. Toate cuvintele spuse de tine sunt adevărate și tot ce ne-ai vorbit în Numele Domnului a fost întocmai, dar cu toate acestea vrem un împărat.”

Puteți vedea nepotrivirea? Puteți vedea viclenia Diavolului, cum poate lucra printr-o ființă umană? În loc să se supună călăuzirii Duhului Sfânt, și să asculte de ceea ce spune „Așa vorbește Domnul”, pentru a duce o viață curată și pentru a avea un caracter neîntinat; ca să ducă o viață diferită și să fie un popor deosebit, o națiune sfântă, un popor cu o comportare ciudată, ei preferă să se asemene cu lumea, să se comporte ca lumea și să meargă la o biserică ce le spune: „Totul este în ordine! Comportați-vă tot așa și mergeți înainte!”

Puteți vedea ce este aceasta? Ei zic: „Nu există vindecare divină, iar botezul cu Duhul Sfânt a fost doar pentru zilele de început, a fost doar o schelă de susținere pentru biserică.” Cu alte cuvinte, Dumnezeu a luat omul, a luat Duhul Sfânt afară din biserică și a lăsat să se zidească cultul. Niciodată, niciodată nu există așa ceva! Duhul Sfânt, Cuvântul Adevărului, v-a fost dat să vă conducă până când va veni Isus. Dar a mers în acel fel.

Astfel a ajuns Saul împărat. O, el putea să aibă un alai mare; putea să aibă armuri frumoase, cântăreți, scuturi și sulițe, prin care depășea în strălucire toate celelalte națiuni, și a dus poporul la o democrație care era dincolo de tot ce auzise cineva.

Exact aceasta au făcut și bisericile noastre de astăzi. Astfel, noi avem cele mai mari clădiri din lume, avem oamenii cei mai bine îmbrăcați și cele mai bune școli. Biblia spune că oamenii lui Saul erau atât de bine instruiți în mânia suliței, încât toate națiunile se temeau de ei.

Dar iată că într-o zi s-a ridicat acolo, afară, un provocator care, prin statura lui impunătoare, a adus teama în întreaga tabără a lui Israel, așa încât toți stăteau deoparte tremurând în papucii lor. Goliat a venit în față și le-a făcut o provocare, zicând: „Dacă Dumnezeul vostru este ceea ce pretindeți că este, și dacă sunteți așa bine instruiți cum se aude, pășiți în față să vă văd!” Oh, dar ei nu știau ce să facă în fața provocării lui! Armurile fine și lustruite nu le erau de nici un folos; sulitele nu-i puteau ajuta, pentru că în fața lor stătea ceva despre care nu mai auziseră niciodată; ceva nemaivăzut.

Și acum vreau să vă spun ceva. O fac cu toată dragostea creștină, smerenia și respectul pe care-l am. Zilele trecute am citit într-un ziar african ceva ce mi-a adus aminte de provocarea pe care i-a făcut-o acel filistean lui Saul, fiul lui Chiș, mă refer la provocarea pe care i-a făcut-o un mahomedan lui Billy Graham.

El i-a zis: „Dacă Dumnezeul vostru este Dumnezeu cu adevărat, să vindece bolnavii, așa cum a promis că va face.” Și fiul lui Chiș, împreună cu oștirea lui, s-a retras repede dinaintea lui Goliat și a fugit învins. O, aceasta este o mare batjocură pentru că Dumnezeul nostru este Dumnezeu!

Noi avem biserici bune, avem evangheliști fini, avem cele mai bune coruri, avem cele mai înalte turnuri din țară, avem cei mai fini oameni, avem teologia cea mai bine pusă la punct, și o putem predica foarte bine, putem evangheliza și să aducem înăuntru milioane de convertiți, în fiecare an, dar vedeți? Cântăreții noștri plătiți, evangheliștii noștri intelectuali și toate celelalte, nu știu cum să întâmpine o provocare ca aceea. Ei nu știu nimic despre aceasta; nu știu nimic despre puterea Lui de vindecare, despre botezul Duhului Sfânt, despre puterea care poate lua o umbră de om murind de cancer și să-l elibereze. Ei nu știu nimic despre așa ceva, pentru că nu au fost instruiți în acel câmp, la fel ca Saul și grupul lui.

Dați-mi voie să vă spun însă ceva, vouă, oamenilor lui Dumnezeu și vouă, copilașilor: Dumnezeu nu vă lasă niciodată fără o mărturie! Saul nu știa nimic despre aceasta, dar Dumnezeu avea un David micuț, pe care-l ținea undeva în spatele dealului, care nu-și hrănea oile cu buruieni bisericesti, ci le conducea la

ape liniștite și pe pășuni verzi, fiind preocupat de ele, pentru că erau oile tatălui său. Iar dacă vreo fiară îndrăznește să-i apuce vreuna, el cunoștea puterea lui Dumnezeu ca să o elibereze.

Dumnezeu are și astăzi pe undeva un David, care știe ce înseamnă să eliberezi una din oile lui Dumnezeu, prin puterea Sa. David știa totul despre această putere și s-a încrezut în ea. El nu știa nimic despre armele lui Saul și nici nu voia să știe; nu voia nici unul din cultele lor; nu voia acea armură veche pe el, așa că a spus: „Eu nu știu nimic despre aceasta, dar lasă-mă să merg împotriva lui cu Puterea pe care o cunosc.”

David hrănea oile tatălui său, avusese grijă să le ducă la pășuni verzi și le dăduse hrana corectă, așa că ele au trăit și au propășit. *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Adevăratul păstor le hrănește - *„Isus Cristos, același ieri, astăzi, și în veci.”* Iar dacă vrăjmașul îi apucă vreuna și o lasă bolnavă, el cunoaște puterea lui Dumnezeu.

Micuțul David stătea acolo liniștit, iar Saul i-a zis: „Individul acela este războinic încă din pruncie și n-a știut nimic altceva decât să mânuiască sulița și să îmbrace armura, așa că este foarte bine instruit; este un mare teolog, iar tu nu știi nimic despre aceasta.”

„Este adevărat, domnule”, a răspuns David. „Eu nu știu nimic despre pregătirea lui teologică, dar există un lucru pe care-l cunosc bine pentru că, fiind păstor, atunci când vreun dușman venea să ia vreuna din oile tatălui meu, mergeam împotriva lui cu puterea lui Dumnezeu, o eliberam și o aduceam înapoi pe pășunile verzi și umbroase și la apele liniștite. Eu cred că Dumnezeul care a dat leul în mâinile mele și m-a ajutat să-l omor când îmi lua vreunul dintre miei, mă va ajuta să-lucid și pe acest filistean netăiat împrejur.” Vedeți? Noi avem nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt. Eu nu-mi cunosc numărul zilelor și nimeni nu și le cunoaște, dar El ni le știe pe toate.

leri dimineață eram culcat în pat. La un moment dat am adormit și am visat că Iosif era bolnav, iar eu l-am ridicat să mă rog pentru el. Când m-am trezit eram foarte supărat, deoarece mă gândeam: „Poate Iosif va fi bolnav...” Apoi am privit și am observat că prin fața mea a trecut o umbră mică și întunecată, de culoare maronie, care se părea că aș fi eu. M-am uita la ea și am văzut că la spatele ei era cineva alb – Acela era El. Am privit spre soția mea ca să văd dacă este trează, fiindcă voiam să-i arăt și ei arătarea aceea, dar dormea. Atunci am zis: „Oh, Doamne, îmi pare rău, dar aceea a fost viața mea, pentru că a trebuit să mă conduc în tot ce am făcut. De fiecare dată când se întâmpla ceva, mă gândeam că Tu erai Cel ce o făceai, dar îmi dau seama că era Satan care încerca să mă îndepărteze. O, dacă puteai să mă conduci doar Tu!” Și așa cum stăteam și priveam, am văzut cea mai frumoasă față pe care am întâlnit-o vreodată la un om. El stătea înaintea mea și privea înapoi, apoi și-a ridicat mâna și a apucat-o pe a mea, mișcând-o într-o parte și-n alta. Atunci viziunea m-a părăsit. Viziunea aceea a fost sâmbătă.

Eu am fost îngrijorat întotdeauna cu privire la moarte. Având deja cincizeci de ani, mă gândeam adesea că nu mai poate fi mult până atunci și mă întrebam cum voi fi în acea teofanie, în trupul ceresc: „Desigur”, îmi ziceam, „îi voi vedea pe scumpii mei prieteni ca o mică ceață albă, care va trece prin apropierea mea și atunci voi spune: „Acolo trece fratele Neville!” El îmi va zice: „Bună, frate Branham”, iar când va veni Isus, voi fi din nou om.” Adevărul este că m-am gândit adesea la aceasta.

Într-o noapte am visat că eram în vest și veneam cu soția mea printr-un loc cu salvie. Fusesem la pescuit de păstrăvi, iar la un moment dat ne-am oprit și am deschis Poarta. O, cerul era atât de frumos! El nu arată cum îl vedem de aici, din vale, ci era albastru, iar norii erau albi și frumoși. Am privit spre soția mea și i-am zis:

„Dragă, ar fi trebuit să fim aici, afară, cu mult timp în urmă.”

„Nu ar fi trebuit să fim de dragul copiilor, Billy”, mi-a răspuns ea.

„Aceasta-i...”, am spus eu și m-am trezit, gândindu-mă: „Visez prea mult. Oare de ce?” apoi am privit jos și soția mea dormea lângă mine.

M-am ridicat și m-am rezemat de pernă (Cred că mulți faceți aceasta), mi-am pus mâinile sub cap și stăteam culcat, gândindu-mă: „Ei bine, mă întreb cum voi fi când voi ajunge pe partea cealaltă? Am deja cincizeci de ani și nu am făcut încă nimic. Dacă aș putea să fac ceva, să-L ajut pe Dumnezeu, pentru că știu că sunt doar un muritor... și jumătate din timpul meu, poate chiar mai mult, a trecut deja. Chiar dacă aș trăi atât de mult încât să fiu la fel de bătrân ca poporul meu, totuși jumătate din timpul meu a trecut.” Am privit în jur pentru că era în jur de ora șapte dimineața și mă pregăteam să cobor din pat.

„Cred că în dimineața aceasta voi merge pe jos la biserică”, mi-am zis. „Sunt puțin răgușit, dar mi-ar plăcea să-l ascult pe fratele Neville predicând.” Am strigat-o pe soția mea și am întrebat-o: „Ești trează, dragă?”, dar ea dormea profund.

Să nu pierdeți ceea ce vă voi spune, pentru că acest lucru m-a schimbat total, așa că nu mai pot fi același frate Branham care am fost.

Am privit și deodată am auzit o Voce care zicea: „Tu ești abia la început. Continuă bătălia și înaintează!”

Mi-am ridicat puțin capul de pe pernă și m-am gândit: „Ei bine, acesta este doar gândul meu!” Voi știți că omul poate să-și imagineze sau să-și închipuie unele lucruri, așa că mi-am zis: „Probabil că a fost doar o închipuire!”

Dar Ceva a zis din nou: „Presează bătălia! Continuă să înaintezi!”

„Poate sunt cuvintele mele!” mi-am zis și mi-am strâns buzele între dinți, după care mi-am pus mâna la gură, dar acel Ceva a zis din nou:

„Continuă să prezezi înainte! O, dacă ai ști ce este la capătul drumului!”

Imediat după aceea mi s-a părut că-l aud pe Graham Snelling, care cânta o cântare pe care o cântă Anna Mae și voi toți:

Mi-e dor de casă, sunt abătut și vreau să-L văd pe Isus.

Mi-ar plăcea să aud acele dulci clopote

Din Port, bătând.

Aceasta mi-ar lumina cărarea

Și toate temerile ar dispărea.

Doamne, lasă-mă să privesc

Dincolo de cortina timpului.

Voi l-ați auzit cântat aici în biserică. Și Ceva îmi spunea: „Ți-ar plăcea să privești dincolo de Perdea?”

„Acest lucru m-ar ajuta mult”, am răspuns. Am privit și într-o clipă, cât o suflare, m-am trezit într-un loc care s-a înclinat. M-am uitat înapoi și m-am văzut culcat pe pat, așa că mi-am zis: „Lucrul acesta este foarte ciudat.”

Aș vrea să rețineți că spun aceste cuvinte în fața bisericii mele, a turmei pe care o păstoresc. Nu știu dacă eram în trupul acesta sau dacă eram afară din el; nu știu dacă eram treaz sau dormeam, dar pot spune că această viziune nu a fost ca celelalte viziuni pe care le-am avut până acum, pentru că în același timp puteam să privesc și Acolo și aici. Când am ajuns în locul acela am fost întâmpinat de o mulțime atât de mare de oameni, cum n-am mai văzut niciodată, care alergau spre mine strigând: „Oh, fratele nostru iubit!” Am privit spre ei și am văzut femei tinere, de optsprezece și douăzeci de ani, care veneau spre mine, mă îmbrățișau și ziceau: „Fratele nostru iubit!”

Apoi au venit acei bărbați tineri, care erau în deplină putere și strălucire a tinereții. Ochii lor străluceau ca stelele într-o noapte întunecată, iar dinții le erau albi ca perlele. Ei mă îmbrățișau și ziceau: „Oh, fratele nostru iubit!”

M-am oprit și i-am privit, și eu eram la fel de tânăr ca ei. Apoi m-am uitat înapoi și mi-am văzut trupul bătrân, culcat cu mâinile sub cap, așa că am zis: „Nu înțeleg cum vine aceasta!” Și acele tinere continuau să vină și să mă îmbrățișeze.

Îmi dau seama că sunt într-o adunare amestecată, de aceea vă spun cu dulceața Duhului că un bărbat nu poate îmbrățișa o femeie fără să aibă o senzație umană firească. Dar Acolo nu era așa ceva. Acolo nu exista nici ieri, nici mâine, iar acei tineri nu oboseau și erau... În viața mea nu am văzut femei mai frumoase ca acelea: aveau părul lung până la linia taliei, iar rochiile le ajungeau până la talpă. Când mă îmbrățișau era ceva deosebit; nu exista nici măcar un simțământ ca și cum m-ar îmbrățișa propria mea soră. Ele nu m-au sărutat și n-am făcut-o nici eu, dar era ceva ce nu pot exprima în cuvinte, pentru că limbajul nostru omenesc nu poate atinge aceste lucruri. Dacă aș spune că era perfect, ar fi puțin spus; dacă aș spune superb, ar fi departe de adevăr, deci ar trebui să fiți acolo ca să puteți înțelege ce vreau să spun.

Am privit într-o parte și-n alta și am văzut că ele veneau cu miile, așa că mi-am zis: „Nu înțeleg ce înseamnă aceasta!”

Atunci a venit Hope, prima mea soție. Ea a alergat la mine și mi-a spus la fel ca celelalte: „Fratele nostru iubit!”, nu: „Soțul meu!”, după care m-a îmbrățișat și a trecut mai departe. A urmat o altă femeie care, a venit și m-a îmbrățișat, apoi s-a îmbrățișat și cu Hope și cu celelalte femei de acolo.

Privindu-le, m-am gândit: „Oh, este ceva diferit!” Aș vrea să nu mă mai întorc niciodată în hoitul acela bătrân!”

Am privit din nou în jur și m-am gândit: „O, ce este aceasta? Nu pot înțelege nimic din ceea ce văd.” Se părea că Hope era, oh, un oaspete de onoare. Nu era diferită de celelalte, ci doar un oaspete de onoare.

Atunci am auzit o Voce care-mi vorbea în cameră și zicea: „Aceasta este ceea ce ai predicat că este Duhul Sfânt; Aceasta este Dragostea desăvârșită fără de care nici un om nu poate intra în locul acela.”

Apoi, ei m-au luat pe sus, m-au așezat pe un loc mare și înalt și mi-au zis: „Oh, fratele nostru iubit!”

Atunci m-am gândit: „Nu visez pentru că dacă privesc înapoi, îmi văd trupul zăcând pe pat”, iar când m-au așezat pe acel loc înalt, mi-am zis: „Oh, eu n-ar trebui să stau aici sus!”

Atunci toți acei tineri aflați în floarea tinereții s-au așezat de-o parte și de alta a mea, strigând bucuroși, iar o femeie care era mai aproape mi-a zis: „Oh, frate iubit, suntem atât de fericiți să te vedem aici!”

„Nu pot înțelege ce înseamnă toate acestea”, am răspuns eu, dar atunci Vocea care-mi vorbea de deasupra mea a zis: „Tu știi că Biblia spune că profeții au fost adunați împreună cu poporul lor.”

„Da, îmi amintesc aceasta din Scripturi”, am răspuns.

„Ei bine, aceasta îți arată ce se va întâmpla când vei fi adunat cu poporul tău.”

„Păi sunt reali, pot să-i ating!”

„Sigur că da.”

„Dar aici sunt milioane, ori familia Branham nu a fost așa de numeroasă.” Și Vocea aceea mi-a zis: „Ei nu sunt Branhami, ci sunt convertiții tăi; sunt aceia pe care i-ai condus la Domnul. Unele din femeile acelea atât de frumoase, pe care le vezi aici, aveau mai mult de nouăzeci de ani când le-ai condus la Domnul. Deci nu te mira că toți strigă: „Fratele nostru iubit!” Apoi au strigat cu toții într-un glas: „Dacă nu ai fi mers tu, noi nu am fi aici!”

Am privit în jur gândindu-mă: „Ei bine, nu pot înțelege!” apoi am zis: „Oh, oare unde este Isus, pentru că doresc foarte mult să îl văd!”

Și acei tineri au răspuns: „El este mai sus!”, iar Vocea a zis: „Într-o zi El va veni la tine.” Vedeți? „Tu ai fost trimis ca și conducător, iar în ziua când va veni, Isus te va judeca după ceea ce i-ai învățat. Dacă tu vei trece, vor trece și ei. Ei toți vor trece pe baza a ceea ce ai învățat tu.”

„Oh, sunt atât de bucuros,” am răspuns eu, după care L-am întrebat: „Și Pavel va trebui să stea în felul acesta? Și la fel Petru?”

„Da.”

„Atunci sunt liniștit pentru că am predicat fiecare Cuvânt pe care L-au predicat și ei. Nu m-am abătut nici într-o parte nici în alta de la aceasta. Ei au botezat în Numele lui Isus Hristos, iar eu am făcut la fel; ei au învățat despre botezul Duhului Sfânt, ceea ce am făcut și eu întocmai; tot ce au învățat ei, am învățat și eu.”

Atunci toți acei tineri au strigat: „Noi știm aceasta și știm că într-o zi vom merge cu tine înapoi pe pământ. Va veni Isus, iar tu vei fi judecat conform Cuvântului pe care L-ai predicat. Dacă vei trece, ceea ce așa va fi, ne vei prezenta Lui ca trofee ale slujbei tale. Tu ne vei conduce la El, apoi toți împreună ne vom întoarce pe pământ unde vom trăi pentru totdeauna.”

„Acum trebuie să mă întorc înapoi?”

„Da, dar continuă să prezezi înainte.”

Am privit la acei oameni și am văzut că mulțimea lor era până departe, cât vedeam cu ochii, iar ei veneau în continuu la mine, mă îmbrățișau și ziceau: „Fratele nostru iubit!”

Atunci Vocea aceea mi-a zis: „Toți aceia pe care i-ai iubit cândva și toți aceia care te-au iubit, ți-au fost dați de Dumnezeu, aici.” Și când am privit, l-am văzut pe bătrânul meu câine, apoi a urmat calul meu, care a venit, și-a pus capul pe umărul meu și a nechezat. Și Vocea aceea a repetat: „Tot ce ai iubit cândva și toți aceia care te-au iubit, ți-au fost dați de Dumnezeu, prin slujba ta.”

Apoi am simțit că sunt mutat din locul acela frumos. Am privit în jur și am zis: „Ești trează, dragă?” dar ea dormea încă. Atunci m-am gândit: „Oh, Dumnezeule, ajută-mă, Doamne! Nu mă lăsa niciodată să cedez vreun Cuvânt, ci dă-mi putere să stau pe Cuvântul Tău și să-L predic cum este. Nu mă interesează ce vine sau merge, nici ce face cineva. Nu-mi pasă câți Sauli se ridică, câți Cutare sau Cutare, pe mine ajută-mă să prezez înainte spre locul acela.”

Toată teama mea de moarte a dispărut. Vă spun aceasta cu Biblia în mână. Am un băiețel de patru ani, o fetiță de nouă ani și o adolescentă pentru care sunt mulțumitor, pentru că s-a întors pe calea Domnului. Dumnezeu m-a lăsat să trăiesc să-i aduc la ascultarea de Dumnezeu.

Mă gândesc că toată mulțimea aceea formată din femei și bărbați, striga: „Dacă nu ai fi mers tu, noi nu am fi aici!” O, Dumnezeule, ajută-mă să presez înainte, iar dacă vrei să trec dincolo ar fi o bucurie și o plăcere, pentru că voi scăpa din această lume coruptă și murdară.

Acolo sus, la o sută de miliarde de mile, este Ceva... și anume, Dragostea desăvârșită, iar fiecare pas pe care-l facem într-acolo se apropie tot mai mult de Ea. La noi ajunge doar o umbră a umbrei acelei iubiri, dar prin această umbră a umbrei Umbrelor putem simți, pipăi că undeva există Ceva. Noi nu știm ce este. Oh, prietenii mei scumpi, preaiubiții mei, dragii mei copilași născuți din Evanghelie pentru Dumnezeu, ascultați-mă căci sunt păstorul vostru: aș vrea să existe o cale să vă pot explica cum este acolo, dar nu există cuvinte necesare ca să vă descriu locul acela. Cât mai există însă suflare în mine, vă voi spune că este cel mai minunat loc pe care l-am văzut vreodată. Eu nu am cuvinte să vă explic, dar doresc să vă spun ceva, prieteni: Orice ați face, lăsați la o parte toate celelalte lucruri și nu vă lăsați până nu primiți Dragostea desăvârșită; nu vă lăsați până nu ajungeți la acel punct în care să puteți iubi pe oricine, fie că este dușmanul vostru sau orice ar fi. Acea unică vizită, pe care am făcut-o în locul acela, m-a schimbat total și nu voi mai fi niciodată același frate Branham care am fost.

Chiar dacă planurile sunt stâncoase, chiar dacă fulgerele strălucesc, chiar dacă dușmanul stă cu arma îndreptată spre mine, chiar dacă s-ar întâmpla orice altceva, prin harul lui Dumnezeu voi continua să presez lupta înainte; pentru că am predicat Evanghelia la fiecare persoană convingându-i pe oameni să se îndrepte spre acea minunată Țară de dincolo. Știu că acest lucru pare greu, știu că este multă tărie și nu știu până când voi putea face aceasta, dar un lucru este sigur, că aici, înăuntru, este Ceva.

Zilele trecute, medicii mi-au zis după ce m-au examinat: „Ai un trup sănătos ca la douăzeci și cinci de ani. Ești un tip puternic,” ceea ce m-a încurajat mult, pentru că știu că într-o zi *„trebuie ca trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.”* (1 Corinteni 15.53).

Pot să se ridice cât de mulți fii ai lui Chiș. Eu nu am nimic împotriva lucrurilor bune pe care le fac ei, în faptul că dau daruri celor săraci și fac fapte caritabile, dar amintiți-vă că Samuel i-a spus lui Saul că va proroci și el și așa a fost, iar astăzi vedem o mulțime de predicatori puternici, care pot predica Cuvântul ca arhanghelii dar aceea nu este încă voia lui Dumnezeu. Dumnezeu trebuie să fie Împăratul lor. Frate și soră, lasă-L pe Duhul Sfânt să te conducă.

Să ne plecăm capetele pentru un moment.

Mi-e dor de casă și-s întristat,

Căci vreau să-L văd pe Isus.

Mi-ar plăcea să aud clopotele din Port sunând;

Căci aceasta mi-ar lumina cărarea

Și ar risipi toată teama.

Doamne, lasă-ne să privim dincolo de perdeaua timpului!

Doamne, lasă-mă să privesc

Dincolo de perdeaua întristării și a fricii

Lasă-mă să privesc acea însorită Țară.

Aceasta ne-ar întări credința

Și-ar risipi toată teama.

O, Doamne, dacă bisericuța aceasta ar putea privi în dimineața aceasta dincolo de perdeaua timpului! Acolo nu este nici o durere și nici o boală ci totul este desăvârșit. Oh, și gândiți-vă că numai o suflare ne desparte de Locul acela; de trecerea de la bătrânețe la tinerețe; de trecerea de la întristarea de acum la eternitatea desăvârșită.

Dumnezeule, Te rog să binecuvântezi fiecare suflet din locul acesta, care nu cunoaște încă felul acesta de dragoste, deoarece cu adevărat în locul acela sfânt nu va putea intra nimeni care nu este născut din nou; noi știm că Dumnezeu, Duhul Sfânt este Dragoste. Nu contează că mutăm munții prin credința noastră, nu contează că facem lucruri mari, pentru că dacă nu posedăm acea Dragoste nu vom putea urca niciodată acea scară care merge dincolo. Dar dacă o posedăm, El ne va ridica dincolo de grijile omenești, de aceea Te rog, Tată, să binecuvântezi poporul de aici cu această Dragoste.

Lasă ca fiecare persoană care m-a ascultat în această dimineață spunând Adevărul, la care Tu ești martor, Doamne, să știe că o întreb ceea ce a întrebat Samuel odinioară: „*V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu a fost adevărat?*” Tată, ei sunt judecătorii, iar eu le spun că Tu m-ai dus în Țara aceea și mi-ai arătat-o. Tu știi că acela-i adevărul. Și acum, Tată, dacă există unii care nu Te cunosc, fie ca aceasta să fie ora când ei vor zice: „Doamne, pune în inima mea voia Ta.” Dă-ne aceasta, Tată.

În timp ce stați cu capetele plecate, nu vreți să vă ridicați mâinile și să ziceți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, ca voia lui Dumnezeu să fie în mine.”

N-ați vrea să ziceți: „Dumnezeule, de azi renunț la toate lucrurile lumii, renunț la totul ca să Te slujesc tot restul vieții mele, pentru că Te iubesc și doresc să Te urmez și să împlinesc fiecare Cuvânt din Biblia Ta.” Dacă nu ați fost botezați cu botezul creștin, spuneți: „Doamne, îl vreau și eu!”

Poate ziceți: „Eu nu am primit încă Duhul Sfânt...” Voi știți când L-ați primit, pentru că El vă va da Asigurarea și Dragostea de care aveți nevoie. Oh, voi ați putut face lucruri deosebite, ați avut senzații, ați strigat sau ați vorbit în limbi, ceea ce este bine, dar dacă nu posedați Dragostea divină, spuneți:

„Doamne, fă ca Duhul Sfânt să intre în inima și sufletul meu, astfel încât să pot iubi și respecta; astfel încât să posed Dragostea divină care mă va duce în acea Țară când îmi voi da ultima suflare!” Să ne rugăm cu toții. Rugați-vă și voi și cereți-I lui Dumnezeu să facă acest lucru pentru voi. Eu vă iubesc.

Frați scumpi, care aveți părul cărunț și care ați muncit din greu ca să vă creșteți copilașii, și voi, mamelor bătrâne, care le-ați șters lacrimile, lăsați-mă să vă spun că dincolo de acea ultimă răsuflare nu veți mai întâlni aceasta, căci bătrânețea face parte doar din dimensiunea aceasta în care trăim acum, în acest trup supus putrezirii. Spuneți: „Doamne, doresc ca în mine să fie numai voia Ta!”, și rugați-vă împreună cu mine.

Ce har! Suntem atât de bucuroși, Doamne, pentru că știm de unde vine nașterea noastră pe baza Cuvântului Tău, prin Duhul Tău cel Sfânt. Suntem plini de bucurie, pentru că așa cum spune Cuvântul, „*suntem născuți nu din sânge, nici din voia firii, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.*” (Ioan 1.13), și Te rugăm, Tată, să privești cu milă spre cei care cer harul Tău iertător, în această zi. Eu nu pot să-i ajut, n-am nici o posibilitate să fac aceasta pentru că sunt doar un om; un alt fiu al lui Chiș, de aceea avem nevoie de Tine, de Duhul Sfânt.

Dumnezeule, lasă-mă ca asemenea lui Samuel, să spun numai Adevărul Cuvântului. Tu ai dovedit aceasta până acum și nădăjduiesc că o vei face și de acum înainte, atâta timp cât voi sta drept cu Tine.

Fie ca toți să primească Viața veșnică, Tată, iar ceea ce le-am spus în această zi să nu se depărteze niciodată de inimile lor, pentru ca în ceasul când vor părăsi această lume, ceea ce am văzut să fie o realitate pentru ei. Când se va întâmpla aceasta, când vom ajunge acolo, vor dispărea toate grijile și gândurile pentru ziua de mâine, pentru ce vom mânca sau ce vom face. Atunci totul va fi șters pentru că acolo nu vor mai fi griji, ci doar marea bucurie a veșniciei. O, dă acest fel de Viață fiecărui suflet, Doamne. Tată, Te rog să faci ca fiecare persoană care este aici în această dimineață și m-a auzit spunând această viziune, să ajungă pe partea cealaltă, în acel Loc, deși știu că sunt unii bărbați și femei, care nu sunt de acord cu ceea ce am spus. Nu le ține în seamă aceasta, ci fă să-i întâlnim acolo, pentru că și ei aleargă spre aceeași Țintă; fă să-i vedem acolo și să alergăm unii spre alții spunând: „Fratele meu iubit!” Îngăduie aceasta, așa cum ai promis, Doamne, cu fiecare suflet pe care l-am iubit și care m-a iubit. Te rog aceasta, pentru că eu îi iubesc pe toți și doresc să-i întâlnesc acolo. Eu le ofer Viața veșnică, de aceea Te rog să-i ajuți să-și facă partea lor, adică s-o accepte. Tată, Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Avem câteva momente ca să ne rugăm pentru bolnavi. Văd aici o fetiță bolnavă și o doamnă într-un scaun cu roțile.

Frați și surori, vă rog să nu mă înțelegeți greșit în ceea ce vreau să spun. Nu știu ce s-a întâmplat, dar Îl rog pe Dumnezeu ca atunci când voi muri să mă ajute să ajung Acolo. Să nu credeți că încerc să fiu ca Pavel care a fost ridicat până la al treilea cer, pentru că nu este așa, ci cred că El a vrut să mă încurajeze ca să-mi dea un mic impuls, să mă împingă înainte în slujba nouă care se arată.

Vi s-ar părea că sunt lipsit de respect dacă vă voi citi ceva? Va fi în ordine? („Amin”). Este vorba de un articol apărut într-una din cele mai cunoscute reviste de la noi, în care se vorbește despre ceea ce i s-a întâmplat lui Billy Graham.

(Fratele Branham citește): „Domnul Billy Graham invitat la Islam.” Acest articol a apărut pe prima pagină a revistei „Afrikaans Times”, din 15 februarie 1960. Cel care scrie articolul, un mahomedan, crede că predicarea Evangheliei lui Hristos ar trebui însoțită de minuni, dacă El este Același ieri, azi și în veci. Să citim ceea ce a spus acest bărbat: „Hristos le-a promis ucenicilor Săi aceasta atunci când a zis: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea”* (Ioan 14.12). A făcut biserica vreodată lucrările pe care le-a făcut Hristos în Biblie? Le poate face ea astăzi? Poate careva din biserici să înfăptuiască măcar jumătate din minunile făcute de Hristos, ca să nu mai spunem: *„Lucrări mai mari decât acestea...”* cum le-a zis El? Poți tu, un om renumit, avocat al creștinismului, să înviezi un mort, să-l aduci înapoi la viața fizică? Poți să umbli pe mare? Poți vindeca bolnavii și să dai vedere orbilor? Nu au dreptate musulmanii să spună că aceasta este o minciună? Nu este clar acest text în care Hristos spune că urmașii Lui, cei care au credința creștină, vor face aceleași lucrări? Unde sunt ele?”

Acel musulman aduce o mulțime de lucruri care scot în evidență greșelile, una după alta. În articolul de răspuns, ei l-au discreditat pe acel bărbat, dar el avea dreptate în multe privințe. Iată ce au scris ca răspuns:

„Cel mai bun răspuns este să comparăm Biblia cu Coranul. Pretenția mahomedanismului este remarcabilă și o întrece pe cea a creștinismului, dar este numai o imaginație. Totuși, autorul articolului a atins un punct vital, referindu-se la minunile despre care vorbește Biblia. Cele afirmate de el ne fac să ne îndoim de sinceritatea lui, pentru că cine ar putea pune în discuție sau nega minunile făcute de reverendul William Branham în fața musulmanilor din Africa de Sud, când treizeci de mii L-au primit pe Hristos ca Salvator? Cine poate nega minunile făcute prin slujba lui William Branham, la Durban, Africa de Sud și pretutindeni în lume, sau cele făcute de T. L. Osborn în Africa de Est? Noi stăm sută la sută de partea lui Billy Graham și considerăm că întrebările ridicate referitor la minuni, sunt fără valoare.”

Articolul scris de acel mahomedan i-a determinat să scrie în propriul lor ziar despre ceea ce lucrează Dumnezeu astăzi, chiar dacă până acum ne-au numit fanatici și

au spus că nu știm ce facem. El este același Dumnezeu neschimbător, numai că ei nu cred și nu pot vedea aceasta. El este același Dumnezeu minunat, dar ei n-o pot recunoaște măcar că aceste lucruri nu se petrec într-un colț, ci sute de mii de oameni au fost martori la ceea ce a lucrat și lucrează El. Când mahomedanii l-au văzut pe acel băiat infirm, care mergea ca un câine și era legat cu un lanț, ridicându-se pe deplin sănătos și normal, zece mii s-au aruncat cu fața la pământ și l-au primit pe Isus Hristos ca Mântuitor.

Noi avem încă o mulțime de bărbați ca T. L. Osborn, care îi hrănesc pe oameni cu hrana oilor. Cred că acest frate nu a fost încă printre mahomedani, care se cred puternici, dar noi avem încă un Dumnezeu viu, care poate să își elibereze oile din gheara leului și a ursului. M-am simțit foarte bine când am citit articolul și am văzut că ei au fost siliți să scrie și să recunoască ceea ce face Dumnezeu astăzi, deși știm bine atitudinea pe care o au: îți întorc spatele și pleacă spunând: „Oh, zilele acestea au trecut!” Acel musulman i-a luat în față și a spus: „Au trecut zilele minunilor? Atunci toată Biblia este moartă, este trecută. Aceasta înseamnă că voi toți sunteți greșiți, pentru că vă închinați la un Om care a murit; înseamnă că acel Isus a murit cu mulți ani în urmă, iar învierea Lui este o minciună.”

Dar nu au putut spune aceasta la adunarea din Durban, pentru că El a stat în mijlocul nostru făcând aceleași lucruri ca atunci când a fost pe pământ și a dovedit că este viu. Apoi, chiar bărbatul care mi-a scris și m-a sfătuit să-mi mai ajustez puțin învățătura asupra Bibliei, a fost nevoit să scrie în revista lor cuvintele pe care tocmai le-am citit. Vedeți, Dumnezeu îi face să Îl laude oricum și o va face mereu. Acesta-i adevărul.

Avem aici o fetiță bolnavă.

„Este copilul tău? Ce necaz are, soră?”

„Are o hemoragie pe creier.”

„Poftim?”

„Are hemoragie pe creier.”

„Hemoragie pe creier?”

„Da, eu ți-am scris cu câțiva ani în urmă despre problema ei.”

„Oh, da.”

„În august are patru ani de când este bolnavă.”

„Patru ani, în august...”

„Fratele Neville a venit s-o vadă.”

„Oh, este fetița din Marengo sau așa ceva, nu?”

„Din Paoli.”

„Paoli... Deci este fata aceea? În cazul acesta, dragă mamă, există Unul singur care o poate salva și Acela este Dumnezeu. Da, numai El o poate vindeca.”

„Acum este mult mai bine ca înainte.”

„Mă bucur să aud aceasta. Frate Neville, ai fost să te rogi pentru ea?”

„Da, domnule.”

„De când a fost fratele Neville și s-a rugat pentru ea, fetița se simte bine. Aceasta înseamnă că mai avem încă păstori care cunosc mana oilor.”

„Dar care este problema ta, soră? Mă refer la femeia care stă pe scaun. (O altă soră spune: „Are cancer.”).

„Cancer...”

Ei bine, acum voi pune o întrebare audienței: Câți din cei prezenți au fost vindecați de cancer? Ridicați mâinile. Privește, soră. (Este surdă și nu poate auzi ce spui).

Noi știm că Dumnezeu este Vindecătorul. Dacă aș putea opri hemoragia pe care o are fetița, aș face-o, dar eu nu pot face așa ceva. Dacă aș spune că o pot face aș fi un mincinos pentru că eu nu pot face așa ceva, așa cum nu pot vindeca nici cancerul femeii. Dar știu că am mai întâlnit acest urs – cancerul, tumoarea, orbirea, ba chiar și moartea, care le-a prins pe unele din oile lui Dumnezeu, dar eu m-am dus înaintea lui cu puterea lui Dumnezeu, l-am ucis și le-am adus pe acele oi înapoi. Acesta-i adevărul. Astfel, fraților, eu nu merg înainte cu ceva măreț, ci cu această praștie mică, rugăciunea, și știu că El o va aduce înapoi. Voi credeți, nu-i așa, surorilor? Dar voi, credeți? Câți din voi cred din toată inima? (Amin). Plecați-vă capetele în timp ce eu voi merge să mă rog pentru ele. (Fratele Branham se roagă pentru bolnavi în timp ce pianista cântă: „Crede numai!”).

Vreți să vă ridicați mâinile pentru un moment? Păstorul mi-a spus că oamenii aceștia sunt foarte, foarte bolnavi. Ei vor fi bine pentru că promisiunile lui Dumnezeu nu greșesc niciodată. Noi mergem după ei.

Scumpe Tată, aici zace o femeie frumoasă, care nu se va mai putea ridica niciodată, ca să umble, decât dacă o ajuți Tu. Vrajmașul a prins-o și a dus-o într-o stare care depășește știința oricărui medic, așa că nimeni nu o mai poate ajuta cu nimic. Dar, Doamne, ea nu este afară de putința Ta de a o ajuta, ci se află chiar acolo unde Tu poți să îți pui mâna ca s-o vindeci.

Pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, eu îmi pun mâinile peste această tânără femeie și condamn această hemoragie pe care o are pe creier și, în Numele lui Isus Hristos, o chem înapoi ca să fie din nou o femeie normală care să trăiască spre slava lui Dumnezeu.

Îngăduie, Doamne, ca ea să fie bine și astfel să poată veni și merge la această biserică, la fel ca toți ceilalți, ca să dea slavă și laudă lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.

Mă uit la părul ei cărunt și mă gândesc că mai sunt doar câteva ture și ea va ajunge în Țara în care eu nu am văzut nici un bătrân ci numai tineri. Totuși, cei dragi ai ei stau aici și plâng pentru că o iubesc, iar marele nostru vrăjmaș a prins-o și a dus-o dincolo de putința medicului de a o ajuta cu ceva, datorită acestui leu înfricoșător, care este cancerul.

Dumnezeule, eu vin după ea ca s-o aduc înapoi. Vin să ucid acest leu numit cancerul, în Numele preaiubitului Hristos, al cărui mesager sunt. Fie ca acest duh de boală s-o părăsească astfel încât ea să fie bine și să trăiască încă mulți ani spre slava și onoarea lui Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.

Tată ceresc, eu vin împotriva acestui vrăjmaș, împotriva acestui cancer care a prins-o și a dus-o dincolo de accesul medicului, nu cu o armură strălucitoare, nici cu o sulită lustruită, nici cu limbajul sau vocabularul unui orator, ci vin cu această praștie mică și simplă, care este credința, și o aduc înapoi pe pășunea verde și umbroasă și la apele liniștite și de odihnă, în Numele Biruitorului Isus, al cărui trimis sunt.

Eu cred din toată inima că ea este adusă înapoi prin puterea rugăciunii pe care noi am făcut-o printr-o credință neprefăcută. Așa să fie.

(Fratele Branham vorbește cu cineva apoi se întoarce la microfonul de la amvon și se adresează fratelui Neville: „Cred că urmează un serviciu de botez, este adevărat?”).

„Da, sunt doi predicatori care mai au de botezat câțiva oameni.” Vreți să vă ridicați capetele pentru un moment?

Acești oameni sunt foarte, foarte bolnavi, dar vor fi în ordine pentru că făgăduința lui Dumnezeu nu dă greș niciodată.

Va urma un serviciu de botez pentru că sunt unii care trebuie să plece, iar noi vom avea un nou serviciu, deseară.

Este cineva care nu poate veni deseară și dorește să ne rugăm acum pentru el? Ați vrea să veniți aici, cei ce nu puteți fi prezenți deseară?

Tu ai un băiețel acolo? În ordine. (Un frate pășește în față și îi spune fratelui Branham: „Este în ordine dacă-ți dau aceasta?”). Da, frate, îți mulțumesc. Este în ordine dacă o citesc puțin mai târziu? Bine. Îți mulțumesc, domnule.

Dacă mai aveți puțină răbdare, va urma un serviciu de rugăciune, iertați-mă, de botez, pe care știu că vreți să-l vedeți. Cei ce doresc să fie botezați în dimineața aceasta... doamnele să meargă în camera aceea ca să-și schimbe hainele, iar bărbații să meargă dincolo. În timp ce se vor pregăti pentru botez, mă voi ruga pentru acești bolnavi.

Deseară voi încerca să chem un rând de rugăciune, de îndată ce ne vom aduna împreună, apoi vom intra în cartea Efesenilor, capitolul 1. Dacă nu mergeți la o altă biserică, vom fi bucuroși să vă avem printre noi. Dar dacă aveți păstorul și biserica voastră, este bine să mergeți acolo, să frecvențați biserica voastră scumpă, pe care o sprijiniți. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți cei care trebuie să plecați, iar când puteți reveni aici, s-o faceți pentru că ne vom bucura să vă avem printre noi.

Vrei să se facă rugăciune pentru tine, frate? Care-ți este necazul? („Mă doare spatele”). Ai și tensiune mare.

Să ne plecăm cu toții capetele pentru un moment de rugăciune.

Tată, Îți mulțumim pentru micuța praștie a păstorului – pentru rugăciunea care a doborât leul la picioarele lui, astfel încât a putut să-i smulgă mielul din gură și să-l aducă înapoi la mama și la tatăl lui. Tată, Te rog pentru fratele meu, ca să-l aduci înauntru, în siguranță. Fă ca tensiunea și celelalte necazuri din trupul lui să înceteze, pentru că mă duc după el, Doamne, și-l aduc înapoi în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Privind mai adânc, te văd ținând de mână un băiețel orb.

Acum aș vrea să vă spun ceva. Am fost foarte bolnav și am vomat (fiți atenți să nu pierdeți aceasta), așa că m-am gândit: „O, Dumnezeule, ce n-aș da să se oprească cineva afară, chiar acum, iar soția mea să-mi zică: „Billy, afară este un domn bătrân care vrea să te vadă.” Și atunci să intre un tip micuț și chel, cu barba căruntă, care să se apropie de mine și să zică: „Tu ești fratele Branham?”

„Da, domnule, eu sunt.” Iar el să continue: „Numele meu este Simon”, apoi să-și pună mâinile peste mine, să mă privească puțin și să zică:

„Ești un credincios, frate Branham?”

„Da.”

„Acum totul va fi în ordine.”

Acela să fie Simon din Biblie. O, cum aş aprecia aceasta! Nu ar trebui să-mi spună multe cuvinte ci ar fi suficient să-şi pună mâinile peste mine şi să zică: „Va fi în ordine!”

Apoi, privind la însănătoşirea mea, m-am gândit că prin ajutorul şi harul lui Dumnezeu, sunt mii de oameni care cred acelaşi lucru dacă aş merge eu la ei, aşa că am zis: „Doamne, îngăduie-mi să ajung la cât mai mulţi.”

Apoi m-am gândit: „Cum ar fi dacă Simon sau Pavel, ar veni înăuntru şi mi-ar zice: „Tu ești fratele Branham?”

„Da.”

Atunci să-şi pună mâinile peste mine, să mă privească şi să zică: „În ordine, frate Branham.” Apoi să plece. Păi, dacă ar fi aşa, moralul meu s-ar ridica imediat şi aş spune: „Voi fi în ordine!” Da, domnilor.

Eu ştiu că astăzi există oameni care cred exact în felul acesta, de aceea vin să-mi pun mâinile peste ei şi să-i cer lui Dumnezeu îndurare.

(Fratele Branham părăseşte amvonul şi se roagă pentru bolnavi). Vreau să merg cu acest băieţel, să văd cum ajunge la mine. De câtă vreme este orb?

„Încă de la naștere,” spune o soră.

Încă de la naștere. Bună, băiețelule. O, ești un copil foarte cuminte!

Dumnezeule îndurător, acest băiețel frumușel și drăgălaș se află dincolo de posibilitatea de acces a medicilor, deoarece s-a născut orb și nu poate vedea. Încă înainte ca micuțul să aibă șansa la viață, vrăjmașul l-a trântit dincolo de accesul doctorilor, dar în dimineața aceasta eu vin după el, Doamne, cu această praștie mică, cu rugăciunea care îl aduce înapoi. Îl întâmpin pe vrăjmaș, pe diavolul, în Numele lui Isus Hristos și îl cer pe acest băiat pentru Dumnezeu. Cer să i se dea înapoi darul de care a fost jefuit; cer să primească vederea pentru slava lui Dumnezeu. Fie ca el s-o primească în Numele lui Isus Hristos. Am spus-o în Numele Lui și așa va fi.

Soră, să nu ai nici un pic de îndoială pentru că băiețelul va fi în ordine. Vreau să-l aduci din nou la biserică și să le arăți oamenilor că poate vedea, pentru că îi dau vederea în Numele lui Isus Hristos.

(Fratele Branham vorbește cu cineva).

Doamne Isuse, vin înaintea Ta cu acest micuț pentru care s-a făcut așa de multă rugăciune. În dimineața aceasta, eu vin în Numele lui Isus Hristos, purtând în mână această praștie mică pe care mi-ai dat-o Tu. Cu ea, prin puterea Ta, Tu m-ai ajutat, Doamne, să-i smulg din gura cancerului, din gura morții, pe cei care fuseseră declarați fără șansă sau care zăceau deja țepeni și reci. Eu vin acum, în Numele lui Isus Hristos, ca s-o aduc pe această ființă, înapoi, la o sănătate deplină. Îngăduie aceasta pentru slava lui Dumnezeu.

Și tu ești bolnavă, doamnă? (O femeie vorbește cu fratele Branham). Ești credincioasă? (Da).

Doamne, o aduc în prezența acestei praștii micuțe, în Numele lui Isus Hristos, pentru ca această boală s-o părăsească și să nu mai vină niciodată înapoi.

(Fratele Branham vorbește cu o altă soră).

Ei bine, aceeași praștie mică pe care am folosit-o pentru a-l aduce înapoi pe fratele Harley, este și pentru tine și fiica ta.

Tată ceresc, vin împotriva vrăjmașului cu această praștie mică, pe care mi-ai dat-o Tu când ai zis: „Dacă vei fi sincer când te rogi, și-i vei face pe oameni să creadă, această piatră mică va lovi ținta exact și-l va ucide pe vrăjmaș.” Îngăduie să se întâmple aceasta, Doamne, pentru că eu o trimit la cererea acestei femei, în Numele lui Isus Hristos. Amin. (Sora zice: „Acum mă simt cu adevărat bine. Degetele mele sunt în ordine.”).

(O altă soră vorbește cu fratele Branham).

În ordine, soră. Nervii sunt dincolo de accesul doctorilor. Ei pot să-ți dea ceva care să te liniștească pe moment, dar după aceea te vei simți mai rău. Da. Acum priviți! În dimineața aceasta eu merg după tine ca să te aduc înapoi.

Doamne Isuse, eu vin cu aceste cinci pietre mici și cu praștia credinței, ca s-o smulg pe sora mea din ghearele acestei stări nervoase și s-o aduc înapoi, la pace, la o pășune verde și umbroasă și la ape liniștite. Fac aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(Fratele Branham vorbește cu o altă soră).

Dumnezeule Tată, suntem foarte bucuroși pentru că această fetiță nu a avut

distrofie musculară, dar mă gândesc că orice ar fi, este în putința Ta s-o atingi și s-o faci bine, Doamne. Eu vin cu această praștie mică a credinței și arunc cu toată puterea această piatră, în Numele lui Isus Hristos, ca să lovească ținta. Fie ca sora noastră să fie bine, pentru că o cerem în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(O soră vorbește cu fratele Branham).

Această mamă tânără și micuțul ei vlăstar, nu pot trăi fără ajutorul Tău, de aceea vin cu această praștie mică și lovesc ținta cu toată puterea, ca să-i smulg din mâna vrăjmașului. Fac aceasta în Numele lui Isus Hristos și cred că vor fi bine spre slava lui Dumnezeu. Amin.

(Cineva vorbește cu fratele Branham).

Dumnezeule scump, fratele George zăcea pe moarte, iar eu am putut vedea ce a făcut credința pentru el. Acum el are reumatism, Doamne, și mă gândesc că medicii i-ar putea da Cortizon sau alte medicamente care i-ar liniști durerea, dar ele nu ar putea îndepărta boala, de aceea noi o țintim cu această rugăciune, în Numele lui Isus Hristos și cerem ca el să plece acasă sănătos. Îți mulțumesc, frate.

Ce mai faci, dragă? (O soră vorbește cu fratele Branham).

O, vai! Surzenie? Poți să auzi? Aha! Ești o credincioasă în Domnul Isus? („Amin”). Eu văd o credincioasă, o femeie foarte frumoasă. Da, într-una din aceste zile, Dincolo, tu vei fi iarăși tânără pentru totdeauna și știu că acum vrei să trăiești spre slava Lui.

Sora zice: „Oh, eu îl jelesc pe fiul meu!”

„Pe fiul tău?”

„Da, este plecat de peste doi ani.”

„Nu-l poți găsi?”

„El este în mâna lui Dumnezeu.”

„Oh, s-a dus la Domnul?”

„Da, a trecut prin valea morții.”

„Oh, așa””

„Și-l jelesc mereu.”

„Da, ești cuprinsă de jale.”

„Da, sunt cuprinsă de jale și simt că dacă este voia lui Dumnezeu aș vrea să mă ia și pe mine, pentru că acolo nu mai este nici o durere.”

„Dragă soră, și eu doresc să ajungi Acolo unde nu este nici o durere.”

A auzit vedenia spusă în dimineața aceasta?

(O soră răspunde: „Da, pentru că aude bine.”).

Totuși, ar trebui să i-o mai pui o dată.

Sora îți va spune ce se întâmplă dincolo de ultima suflare a ta, unde ești așteptată de fiul tău iubit. Acolo vei fi tânără ca el, de aceea iubește-L pe Domnul.

Sora zice: „Nu vreau să mai stau aici, ci dacă este voia Domnului vreau să merg la El.”

Scumpule Tată ceresc, cursa vieții acestei femei a fost alergată, așa că nu i-a mai rămas mult, iar fiul ei iubit se află Dincolo de râu. Dacă ar putea privi înapoi, el a spune: „Doar câteva zile.” Ea așteaptă corabia care o va duce în Țara glorioasă de dincolo. Bindecuvânteaz-o, Tată, și mângâie inima ei până va ajunge la marea reîntâlnire de dincolo de Râu. Amin.

- Amin -